

KAMARÁS KLÁRA

Búcsú e-mailben

Nem ismerlek, és nem tudom,
milyen barát vagy.
Talán idegen
számokra minden gondolat,
de készen állsz, hogy befogadd,
ha néhány percre még figyelmedet
magamra tudom vonni,
mint képeslap, vagy furcsa régi holmi,
padlás porában talált ócskaság.
Hihetetlen számomra e világ!

Még most is, most,
hogy búcsúzkodni kéne,
megtorpanok.
Templomajtóban fordul így a néne:
keresztet vet, térdet hajt, visszapillant,
Istent, vagy angyalt keres, mely elillant.

Most hogy jön ez ide?
Hiszen tudod!
Vagy nem érzel egy csöpp áhítatot
minden búcsúnál, minden eltűnésnél?
Évekig minden nap levéltömög,
aztán egyszerre elfelejtetek.

Ha akarod, vagy akarom,
a címem megváltoztatom.
Nincs könnyes búcsú, nincs harag,
nem is voltál,
mégis elhagytalak.

Visszanézó

Annyi mindent várunk magunktól, mástól,
az új tavasztól, virágfakadástól.
Tudom, mert én is vártam szépre, jóra,
de abból semmi nem vált még valóra.

Kaptam helyette, szinte hihetetlen,
váratlan dolgot, mintha csak az Isten
vagy a Sors tréfás kedve lenne,
annyi kéretlen öröm hullott az ölembe.

Hány ember sorsa sokkal mostohább!
Úgy éltem meg az életem, mint egy csodát!

Szavak éjszakáján

Elbújt a Nap a messzi domb mögé már,
magával húzta véres fátylait,
az égbolton foszló árnyak repültek,
és suttogott a rejtelmes csalít...

...és feléledt a lomb a halk neszekre,
a bokrok közül ezer szép szavam
táncolt elő a néma őshomályból,
és szólt egy dal. Ez én voltam, magam!

Csak még és még és újra tudjak írni,
és még, és még... ó, jöjjetek szavak,
mint régen, lázas ifjan, csengve, bongva!
Szavak nélkül agyam csak holt anyag.

***

Várjuk a VERSLISTA Facebook csoportjába is:
<https://www.facebook.com/groups/verslista/>